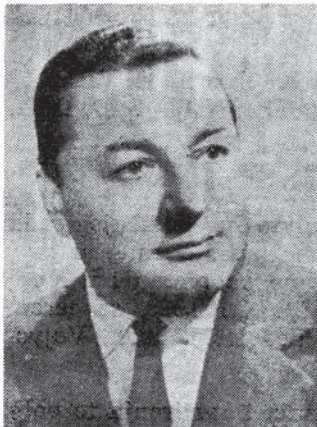

DRUŠTVENE VIJESTI I OBAVIJESTI

IN MEMORIAM

Inž. IVO RANČIĆ

Dana 8. veljače 1975. na zagrebačkom groblju Mirogoj sahranjen je inž. Ivo Rančić, diplomirani agronom. Brojni prijatelji, znanci, kolegice i kolege ispratili su njima dragog Ivu na njegovom posljednjem djeliću ovozemaljske staze podijelivši neizmjernu bol s njegovom ožalošćenom obitelji.

Prerano je i prebrzo završena životna putanja tog plemenitog, čistog i poštenog čovjeka, vrsnog poljoprivrednog stručnjaka, uzor oca i uzor supruge.

Pokojni Ivo Rančić rodio se 1919. god. u suncem obasjanom Brbinju, na Dugom otoku. Srednju školu i maturu završio je u Krku. Na Zagrebačkom Poljoprivredno-šumarskom fakultetu, kao odličan i uzoran student, diplomirao je 1943. godine.

Odmah po završetku mukotrpnog studija, ambiciozno i nesebično uključuje sve svoje umne snage i radi, bez predaha i odmora, do posljednjeg dana svog života, u želji da što više osobno doprinese svojoj zemlji, koju je nadasve volio, i svom narodu za kojeg je živio.

Ubrzo postaje zapažen i cijenjen agronom, odličan teoretičar, izvrstan praktičar. Radi kao kotarski agronom u Novoj Gradiški i Ludbregu, kao oblasni agronom u Varaždinu, pa na Poljoprivrednoj školi u Začretju, da bi se potom punih devet godina posvetio kršnoj Lici i problemima vezanim uz poljoprivredu te hrvatske pokrajine. U srcu Like, u njenom gradiću Gospiću vrši dužnost direktora Srednje poljoprivredne škole, te dužnost direktora Rajonske poljoprivredne stanice. Melioracije vriština i oplemenjivanje buše njegove su preokupacije.

I konačno, nakon što se je obilno odužio selu i provinciji, vraća se svom voljenom Zagrebu u kojem je proveo najljepše studentsko-mladenačke dane i zapošljava se u Poljoprivredno-industrijskom kombinatu »Sljeme« u kojem ostaje punih 16 godina sve do smrti uzrokovane tragičnim udesom.

Zapažen i omiljen uspješno radi u razvojnoj službi Kombinata. Učinio je vrlo mnogo u svom djelokrugu poslova i zadataka. Njegovo znanje i njegov trud neodvojivo su ugrađeni u »sljemenske« gigante: U tvornicu stočne hrane, u Svinjogojsku i Govedarske farme, u Tvornicu gotovih jela, u sljemenska ribogojilišta i sve ostale osnovne pogone. Ime mu je tijesno vezano uz rast i napredovanje »Sljemena«. Kako je nad odrom rečeno: »Došao je u malo »Sljeme«, a istrgnut je okrutnom sudbinom iz njega kad je ovo preraslo u pravog jugoslavenskog giganta«.

Bio je jedan od onih stručnjaka koji vole sredinu u kojoj rade, nalaze u njoj svoj smisao rada i smisao života, koji ostaju u njoj i u teškoćama i u kriznim situacijama, koji i kad je najgore vjeruju u ljepšu sutrašnjicu. Takav je naš Ivo bio u »Sljemenu«, takav i u svim ostalim sredinama. Volio je i bio voljen.

Svi koji su ga poznavali zadržat će njegov divni lik i brojne uspomene u dubokom sjećanju.

Inž. D. Gurović

IN MEMORIAM

Dr BORIVOJ PUŠIĆ

Dne 15. XII 1975. god. u Zagrebu zauvijek nas je ostavio u 60 godini života Dr B. Pušić, znanstveni savjetnik Instituta za pedologiju i poljoprivredne melioracije.

Rođen je 6. IV 1916. god. u Vrgorcu. Realnu gimnaziju pohađa u Zagrebu, a i Poljoprivredno-šumarski fakultet (Poljoprivreda) u Zagrebu (1940).

Odmah po svršetku studija je zaposlen na poljoprivrednom dobru Topolovec (1940—1941). Kroz ratno vrijeme 1940 — 1945. ne radi u struci, ali ga nalazimo u ustaškim zatvorima i logorima, gdje je u Jasenovcu nečovječno mučen. U vrijeme 1945 — 1947. god. je u Ministarstvu poljoprivrede NR Hrvatske (šef odsjeka za melioracije), a 1947 — 1949. god. je načelnik Uprave za melioracije Savezne uprave ministarstva poljoprivrede. Osniva pedološki institut u Crnoj Gori (1949—1951). Od 1951. god. do smrti je na Institutu za pedologiju i tehnologiju tla u Zagrebu.